

ОН**ПРОФСПІЛКА ПРАЦІВНИКІВ
ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ****TRADE UNION OF EDUCATION AND
SCIENCE WORKER OF UKRAINE**Юридична адреса: 01012, м. Київ, Майдан Незалежності, 2
Адреса для листування: 04071, м. Київ, вул. Ярославська, 6
Тел./факс: (044) 462-47-46
E-mail: sekr.osvita@gmail.com2, Maidan Nezalezhnosti, Kyiv, Ukraine, 01012
Tel./fax: +380 (44) 462-47-46Website: www.pon.org.ua
Розрахунковий рахунок: UA263223130000026002010078760 в АТ «Укресімбанк» (м. Київ), КОД ЄДРПОУ: 0260531621.02.2020 № 02-5/173
на № _____ від _____**Голові Комітету з питань освіти,
науки та інновацій Верховної Ради
України
Бабаку С.В.****Шановний Сергію Віталійовичу!**

ЦК Профспілки працівників освіти і науки України розглянув проекти законів України «Про працю» (реєстр. № 2708 від 28.12.2019 року, внесений Кабінетом Міністрів України; реєстр. № 2708-1 від 11.01.2020 року, внесений народними депутатами України Королевською Н.Ю., Солодом Ю.В., Бортом В.П.; реєстр. № 2708-2 від 16.01.2020 року, внесений народними депутатами України Тимошенко Ю.В., Цимбалюком М.М., Кабаченком В.В., Івченком В.Є.) та повідомляє наступне.

ЦК Профспілки працівників освіти і науки України пропонує Комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій прийняти рішення про відкликання та зняття з розгляду проекту Закону України «Про працю» (реєстр. № 2708) на підставі статті 104 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України», як такого, що суперечить Конституції України, актам міжнародного права, ратифікованим Україною.

Звертаємо увагу народних депутатів України, що такий доленосний законодавчий акт, який стосується трудових, соціальних прав громадян, внесений суб'єктом законодавчої ініціативи кулуарно, без своєчасного оприлюднення та широкого обговорення. Кабінет Міністрів України в порушення законів України «Про Кабінет Міністрів України», «Про соціальний діалог», Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Регламенту Кабінету Міністрів України та Генеральної угоди про регулювання основних принципів і норм реалізації соціально-економічної політики і трудових відносин в Україні на 2019-2021 роки, не проводив узгоджувальної процедури зі СПО об'єднань профспілок щодо проекту Закону України «Про працю».

У цьому зв'язку наголошуємо, що однією із стратегічних цілей діалогу і співробітництва між Україною та ЄС визначено дотримання і зміцнення принципу поваги прав людини і основних свобод. Україна визнала, приєдналася і ратифікувала більшість найважливіших міжнародних актів у цій сфері, які зобов'язують державу дотримуватися, в тому числі, і права людини на достатній рівень життя, свободу від примусової і рабської праці,

на об'єднання в професійні спілки, їх незалежність, безперешкодне функціонування і на соціальний діалог.

Привертаємо також увагу, що Україна є членом Міжнародної організації праці з 1954 року. Більшість чинних конвенцій МОП Україною ратифіковано ще за часів СРСР. Зокрема, це ратифіковані: у 1956 році конвенції № 29 «Про примусову чи обов'язкову працю», № 87 «Про свободу асоціації і захисту прав на організацію», № 98 «Про застосування принципів права на організацію і на ведення колективних переговорів», № 100 «Про рівне винагородження чоловіків і жінок за працю рівної цінності»; у 1961 році конвенцію №111 «Про дискримінацію в галузі праці та занять»; у 1979 році конвенцію № 138 «Про мінімальний вік для прийому на роботу». Конвенції і рекомендації МОП встановлюють загально визнані у світі мінімальні трудові, соціально-економічні гарантії. Дотримання та врахування їх положень є обов'язком держави і пріоритетом при формуванні і реалізації соціально-економічної політики.

Разом з тим, запропонованим Урядом України законопроектом (пункт 4 глави X «Прикінцеві положення») пропонується встановити, що з дня набрання чинності цим Законом акти органів державної влади і управління Союзу РСР та Української РСР з питань трудових відносин не діють на території України. Це може означати і денонсацію ратифікованих Україною конвенцій МОП, що є неприпустимим та призведе до втрати авторитету України у світовій спільноті.

Слід зазначити, що проект закону «Про працю» (реєстр. № 2708) не відповідає і меті законопроекту, визначеній Урядом України як суб'єктом законодавчої ініціативи, у забезпеченні рівності сторін трудового договору, підвищенні конкурентоспроможності бізнесу та його виходу на нові ринки, збільшенні притоку інвестицій в Україну та створенню легальних робочих місць для українців.

Навпаки, внесений Кабінетом Міністрів України від імені держави проект, різко звужуючи коло норм прямого державного регулювання і водночас - ліквідуючи наявні у законодавстві механізми узгодження інтересів та попередження колективних трудових конфліктів, провокує перманентне протистояння на рівні «роботодавець - працівник» і «роботодавець - профспілка), масові звернення до судів, масштабні суспільні збурення у регіонах, в галузях та на національному рівні, змушує профспілки переходити до рішучих форм боротьби за трудові права, розширення застосування страйків з завідомо негативними наслідками та втратами для підприємств та економіки України в цілому.

Впровадження законопроектом спрощеної процедури звільнення працівників лише за бажанням роботодавця при запланованій Урядом великій та малій приватизації державних підприємств призведе до масових вивільнень працівників і ще більш масштабної трудової міграції, що фактично унеможливить економічне зростання країни.

Аналіз законопроекту свідчить, що в порушення статей 1, 3, 43 Конституції України ним запроваджуються механізми руйнації України як соціальної і правової держави через фактично повне нівелювання ролі держави в регулюванні трудових відносин, утвердження і забезпечення прав і свобод людини як головного обов'язку держави.

Нові форми трудових договорів «за домовленістю» з роботодавцями, що «мають пріоритет над нормами Закону», та сам Закон звужує порівняно з чинним законодавством зміст та обсяг існуючих прав і мінімальних гарантій працівників, порушує статті 22, 64 Конституції України, зокрема принципи верховенства права та його складових - соціальної справедливості та правової визначеності у правотворчій діяльності (стаття 8 Конституції України).

Окремі норми, що вільно трактують взаємовідносини між роботодавцем і працівником містять ознаки примусової праці та стимулюють її застосування, чим порушуються стаття 43 Конституції України та Конвенція МОП № 29 «Про примусову чи обов'язкову працю».

Фактичне вилучення професійних спілок з соціального діалогу як на національному рівні, так на рівні трудового колективу - це порушення державою Україною основного принципу, покладеного в основу діяльності Міжнародної організації праці, «принципу свободи об'єднання», та зобов'язання МОП щодо «дійсного визнання права на колективні переговори, спільних дій адміністрації і працівників у справі постійного покращення організації виробництва і співробітництва працівників і роботодавців в підготовці і застосуванні заходів соціального і економічного порядку» (Статут МОП). Це порушення особливо рельєфно виділяється на фоні норм Конвенції МОП № 135, якою однозначно встановлено - представниками працівників апіорі є професійні спілки, і лише у разі їх відсутності - такими можуть бути вільно обрані представники.

Більш докладний аналіз законопроекту щодо невідповідності окремих його норм Конституції України та актам міжнародного права, ратифікованих Україною, додається.

Повідомляємо також про підтримку альтернативних законопроектів № 2708-1 та № 2708-2, як таких, що забезпечують дотримання прав та інтересів працівників з урахуванням вимог Конституції України та міжнародних правових норм.

Додаток: правовий аналіз проекту закону «Про працю» (реєстр. № 2708)

Голова Профспілки

Г.Ф.Труханов